

Niet nodig, wel verstandig?

© 2016 Norbert de Jonge; CC BY-NC-ND 3.0; 6 april 2016

Volgens het Algemeen Dagblad gaf voormalig rechter Eltjo Rentema in mei 2008 een pedofiele man het advies: "Ik raad u af om bij een nieuwe werkgever uw seksuele geaardheid weer op tafel te leggen. Dat is niet nodig."¹ Ook ik kreeg dit advies toen ik begin 2009 contact had met een re-integratiebedrijf dat zich op hetzelfde standpunt stelde. Het is een ingewikkeld dilemma waar ik al jaren mee worstel: is het verstandig als ik (potentiële) werkgevers op de hoogte stel van mijn pedofiele gevoelens? Op het eerste gezicht lijkt dit mogelijk een eenvoudig te beantwoorden vraag. Behoort omgang met kinderen niet tot de werkzaamheden, dan doet de seksuele oriëntatie niet ter zake. Uit eigen ervaring weet ik echter dat er meer factoren spelen bij de afweging om al of niet te kiezen voor openhartigheid. De feiten en omstandigheden verschillen per situatie, en men kan zich zelfs op het standpunt stellen dat ik verplicht ben om gerelateerde informatie te delen, of dat ik die als bijstandsgerechtigde juist verplicht moet verzwijgen. Naar mijn weten is hierover nog geen jurisprudentie.

Ik voel me voornamelijk - maar niet enkel - aangetrokken tot meisjes voor de puberteit. Merk op dat deze voorkeur geen daden inhoudt. Op mijn vijftiengste kwam ik publiekelijk uit de kast middels de provocatief getitelde publicatie *Jonge meisjes aanraken* (2003).² Ik heb in het openbaar gedebatteerd over pedofilie en aanverwante zaken, onder meer in mijn hoedanigheid als medeoprichter en secretaris van de Partij voor Naastenliefde, Vrijheid & Diversiteit (PNVD). Zo was ik te gast bij tv-programma's als Barend & Van Dorp (Talpa) en De Staat van Verwarring (VPRO). Samen met medebestuurder Uittenbogaard publiceerde ik in 2009 een boek over mijn idealen;³ in 2006 een citatenbundel over pedofilie.⁴ Sinds maart 2010 ben ik niet meer actief als activist voor voor de emancipatie van pedofielen en voor het vergroten van de seksuele vrijheid voor kinderen. Mijn controversiële uitingen, foto's van mijn gezicht, en informatie over mijn seksuele voorkeur blijven echter voor een ieder zichtbaar op internet.

Weliswaar ben ik nimmer veroordeeld en voor zover ik weet geen verdachte geweest; mijn openheid en eerlijkheid zorgden er onder meer voor dat een universiteit mij wegstuurde - en andere universiteiten mij weigerden - als student Pedagogische Wetenschappen. Diverse bezwaren en beroepen hiertegen van mijn kant werden niet-ontvankelijk dan wel ongegrond verklaard door bezwaarcommissies, CvB's, het CBho, de CGB, en het EHRM. Bedrijven weigerden mij als klant, websites wilden mij niet als gebruiker. Een sportclub, een bank, een internetprovider, een sociaalnetwerksite, enzovoort. Een verhuurder stelde een termijn waarbinnen ik zijn pand moest verlaten.

In mei 2009 vulde ik een *Aanvraag bijstandsuitkering WWB* in. Het formulier vroeg

---

1 <http://www.ad.nl/ad/nl/1012/Nederland/article/detail/2175282/2008/05/20/Pedofilie-liever-verzwijgen-op-werk.dhtml>

2 http://www.norbertdejonge.nl/pdf/NL_Touching_Young_Girls.pdf

3 http://www.norbertdejonge.nl/pdf/De_rede_in_het_nauw.pdf

4 <http://www.pnvd.nl/Verantwoord.pdf>

mij, wat betreft mijn laatste drie werkgevers, om de reden van beëindiging van de werkzaamheden. Mijn antwoord was drie keer: "Men ontdekte dat ik een pedofiel ben en bestuurslid ben van de PNVd." Voornoemde politieke partij werd overigens in maart 2010 ontbonden. Van oktober 2006 tot heden heb ik vijf werkgevers gehad. Dit is inclusief één vrijwilligersfunctie. Telkens gebeurt hetzelfde: de werkgever is onbekend met mijn gevoelens en ideeën, ik voer werkzaamheden naar behoren uit, een collega komt achter de controversiële aspecten van mijn persoon, ik raak mijn werk kwijt. Telkens ben ik terug bij af. Niet door mijn doen en laten op het werk, maar doordat ik in het verleden gebruik gemaakt heb van het recht op vrijheid van meningsuiting.

Veelal merk ik direct aan collegae dat ze bekend zijn met mijn verleden. Plotseling is van een vriendschappelijke en gemoedelijke sfeer geen sprake meer. Men is koel en afstandelijk. Soms valt walging en afkeer van gezichten te lezen, zelfs bij mensen waarmee ik langdurig heb samengewerkt. Ik heb meegemaakt dat er plots collegae om me heen stonden die aangaven dat ik per direct het pand moest verlaten. Als vrijwilliger zorgde ik voor de technische implementatie van een professioneel ontworpen website van een charitatieve instelling. Direct nadat het bestuur in verband met mijn "persoonlijk leven en visie" de samenwerking na bijna twee jaar beëindigde verving de instelling haar nette website door een paar simpele HTML-pagina's. Hoe ex-collega's me bejegenen verschilt. Sommigen zeggen me geen gedag meer als ik ze tegenkom. Een voormalig leidinggevende versnelde expres zijn looptempo om me bij het voorbijlopen een schouderduw te kunnen geven. Over het algemeen reageren de collegae waarmee ik het langst en meest heb samengewerkt het sympathiekst.

Vanzelfsprekend heb ik nagedacht over hoe ik kan voorkomen dat ik mijn werk telkens kwijtraak. Mijn mening over de gevoelig liggende kwesties is onveranderd, dus afstand nemen van vroegere uitspraken zie ik niet als een optie. Voor een naamswijziging geldt hetzelfde. Ik ga mezelf en mijn mening niet verloochenen. Wat ik al doe is niet meer publiekelijk spreken over de onderwerpen, noch erover praten met collegae. In het verleden hebben derden contact gezocht met werkgevers van mij. In november 2002 benaderde pedagoge Van Engelen telefonisch een werknemer om die te vertellen over mijn oriëntatie. De werknemer was een ex-collega. Ik werkte reeds twee maanden niet meer bij het bedrijf, en zelf had ik de ex-collega al geïnformeerd over mijn gevoelens. Om dergelijke inmenging van derden te voorkomen laat ik me zelfs in mijn vriendenkring nauwelijks meer uit over waar ik werk. Een vriend die ik kort voordat ik mijn werk ergens kwijtraakte informeerde ben ik gaan wantrouwen. Onder meer hierdoor heb ik amper meer contact met hem.

Wellicht het vervelendst is dat hoe minder vriendschappelijk en sociaal ik ben, hoe kleiner de kans is dat men ontdekt wie ik ben. Afstandelijkheid zorgt ervoor dat collegae minder geneigd zijn een zoekmachine te gebruiken om op mijn naam te zoeken, bijvoorbeeld om te kijken of ik actief ben op sociaalnetwerksites. Soms zeg ik zelf al direct dat ik me niet op dergelijke websites begeef of noem ik snel een domein van mezelf waarop geen persoonlijke informatie te vinden is. Op enig moment besloot ik bij uitzondering maar eens mee te gaan bowlen met collegae. Een collega zocht op

het web naar mijn telefoonnummer, en tijdens het bowlen merkte ik al aan haar lichaamstaal dat er iets aan de hand was. De maandag erna was na bijna anderhalf jaar mijn laatste werkdag. Dit is niet handig voor mij, maar ook niet voor werkgevers. Ik moet me telkens verdiepen in nieuwe systemen en procedures, ondanks de spanning dat elke werkdag de laatste kan zijn. Ook nog met het idee de goedheid te moeten bewijzen van de unieke groep waar ik (minimaal deels) ongekozen toe behoor. Een afstandelijke houding ten opzichte van werk aannemen - adviesbureau MOVISIE noemde dit in 2011 "depersonalisatie"⁵ - is niet vreemd als je enkele minuten later buiten kunt staan. Werkgevers investeren in mij, geven de ruimte tot inwerken, leggen verantwoordelijkheden bij mij neer. Het uitkomen van bepaalde zaken brengt beide partijen in een onnodig lastige positie.

Hoe ga ik een zelfredzame toekomst tegemoet en kom ik blijvend uit de bijstand? Dat kan enkel als ik bij het betreden van de arbeidsmarkt richting potentiële werkgevers open ben over de meer controversiële kanten van mijn persoon. Als ik op basis van openheid een betrekking vind voorkom ik dat de ontdekking van achtergehouden informatie een reden is om de samenwerking niet willen continueren. Onder meer het Center for Talent Innovation "spoort iedereen aan om eerlijk te zijn over hun seksuele voorkeur op het werk", stelde NRC Carrière in 2013.⁶ Uit het rapport *Seksuele oriëntatie en werk* (2013) van het Sociaal en Cultureel Planbureau komen verschillen naar voren tussen homofiele en biseksuele werknemers.⁷ Een pedofiele werknemer is een verhaal apart. Niet zelden wordt pedofilie bijvoorbeeld getypeerd als een psychische stoornis in plaats van een voorkeur.

Mag ik überhaupt open zijn hierover? Van bijstandsgerechtigden die moedwillig of verwijtbaar het vinden van werk of het sollicitatieproces frustreren kan de uitkering worden gekort of stopgezet. Op de korte termijn bezien belemmert het delen van bepaalde informatie het krijgen van werk, maar op de lange termijn bezien kan eerlijkheid en openheid het voor mij mogelijk maken om duurzaam uit de bijstand te geraken. Als ik direct open kaart speel richting werkgevers kunnen bijvoorbeeld specifieke afspraken gemaakt worden: stellen we collegae op de hoogte, werk ik (deels) vanuit huis, hoe leg ik contact met klanten, enzovoort. Hiermee wordt voorkomen dat een relatie die berust op onderling vertrouwen plotseling een klap te verduren krijgt door een vervelende confrontatie. Of de situatie ingewikkelder is als ik via een intermediair bedrijf (uitzendbureau, detachingsbedrijf) aan de slag ga vind ik moeilijk in te schatten.

Ik ga potentiële werkgevers een link geven naar dit document.⁸ Het is niet nodig om hen te informeren, maar misschien wel verstandig.

---

5 [http://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/Face%20the%20facts%20-%20onderzoek%20homoseksualiteit%20en%20arbeid%20\[MOV-180864-0.4\].pdf](http://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/Face%20the%20facts%20-%20onderzoek%20homoseksualiteit%20en%20arbeid%20[MOV-180864-0.4].pdf)

6 <https://nrccarriere.nl/artikelen/uit-de-kast-aan-het-werk>

7 <http://www.scp.nl/dsresource?objectid=35557>

8 http://www.norbertdejonge.nl/pdf/Niet_nodig_wel_verstandig.pdf